

Polejowski Jan, rzeźbiarz (statuarius), syn Jana i Katarzyny, prawdopodobnie młodszy brat Piotra i starszy Macieja; miał siostry – Rozalię (żonę snycerza Antoniego Osińskiego) i Magdalenę (żonę malarza Macieja Millera). Ożenił się z Marianną Turzańską (1743-91), z którą miał syna Macieja Kajetana (ur. 1774); świadkami na ślubie P. byli jego szwagrowie: Maciej Miller i Antoni Osiński, oraz Jan Raczkowski. W 1767 P. dzierżawił grunt na terenie jurydyki Wszystkich Świętych we Lwowie; pozostałe wzmianki archiw., odnoszone przez Hornunga do P., mogą dotyczyć Macieja lub Piotra Polejowskich. Hipotetyczne atrybucje tegoż autora, przypisującego P. wiele dzieł (ołtarz gł. w katedrze w Przemyślu, małe rzeźby na chórze muzycznym i 3 kamienne figury przed fasadą kośc. Franciszkanów w Przemyślu, jak również cynowa figura lawaterza w zakrystii, rzeźby w kośc. par. w Felsztynie, 2 figury alegoryczne w kośc. par. w Rawie Ruskiej, 2 figury w kośc. par. w Dobromilu, dzieła w rezydencji Jana Klemensa Branickiego w Choroszcy i w Warszawie oraz ołtarz gł. i ołtarze boczne w kośc. Karmelitów w Berdyczowie), częściowo podtrzymywane przez opinie współcz. badaczy (Gajewski), nie wydają się uzasadnione. W świetle badań Krasnego i Sity, wobec braku

przekazów archiw., nie można z P. konkretnych dzieł rzeźbiarskich. Osobowość artyst. P. została sztucznie wykreowana.